

Intermezzo..... jak se dělá hezký den

Jak se dělá hezký den? To jsem položil krásnou otázku a taky významnou, protože vyrobit hezký den není vůbec jednoduché. V první řadě si musíme připravit ráno. Nachystáme si Slunce, stačí jedno, protože naše planeta je tak malinká, že by se sem dvě slunce nevešla. Tak Slunce máme a dál je nutné rozvinout pořádný obzor, který musíte načechrat jako peřinu, když ráno vstáváte. Prostě jej vezmete do rukou, pořádně s ním zatřesete, párkrát do něj dáte herdu, plácnete ho na planetu, aby dobře držel, a je to. Takhle nějak se vytváří obzor kopcovitý a lesnatý. Je to daleko lehčí než položit oceán. Ten se musí zase prostírat jako ubrus na stole, a potom pořádně vyhladit. Když byste jej nechali zvlněný nebo dokonce rozbouřený, Slunce byste vůbec nepotřebovali a místo něj byste museli navozit opravdu obrovskou kupu mraků, takových těch ocelově šedých, těžkých, nacucaných vodou a takové ráno není krásné ani se z něj nerodí hezký den. No ale nechejme takové ráno těm, kde mají oceán nebo alespoň Středozevní moře. My se vraťme k ránu našemu, suchozemsko krysímu, tak jak jsme na něj zvyklí. Někam do košíku vedle si musíme taky připravit další pomůcky. Tak například rozbřesk, ranní rosu, několik cárů mlhy, stromy a keře, všechny možné druhy stínů, louku a nejrůznější travní stvoly, byliny v květu, včely, mouchy, pavouky s pavučinami, ptactvo včetně cvrlikání, nějaké zvíře s hopkáním a hlavně potom čerstvo a voňavo, modřeazurovo, zlatavo, klouzavo pro jemný vánek a zurčivo pro naši suchozemskou vodu nebo klidnohladinově rybníkovou. Bez těch by to opravdu nešlo. Je ještě asi tak tisíc dalších věcí, které jsou ke krásnému ránu zapotřebí, a které tady ani zmiňovat nebudu, protože bych tím vyčerpal zbytek místa a návod by se stal nepoužitelným. Když zkrátka máme nachystanou tady tu drobotinu, můžeme začít se samotným ránem. Takže jsme si připravili Slunce a obzor jako hlavní části, ty jsme si postavili tak, že je slunce položené za lesnatý kopečkovitý obzor. Nad les nachystáte modrou pro oblohu, ale to ještě není ta azurová. Ona je to taková ta modrá, co je ještě smísena s noční tmou. Té je tam ale už jen několik kapek, přesněji řečeno tak akorát, no.....co slunce dovolí a jak hluboko jste si jej za obzor položili. Takže obloha je připravená. Možná ještě nějaký ten obláček, ale ne moc, jeden nebo dva někde kousek nad lesem, aby se o něj mohly v pravou chvíli opřít paprsky slunce. Před lesnatý obzor rozprostřete louku a rozzurčíte potok, který necháte vtékat do rybníka. Tak a pozor,

teď povysunete slunce a zároveň musíte napsat stíny lesa a všeho, co jste si nachystali. Natáhnete je, rychle až kam dosáhnete směrem k sobě, úplně na dolní okraj a z košíku vyndáte rozbřesk. V tom okamžiku povysunete slunce ještě kousek výš, položíte jeho odraz na hladinu rybníka a zkrátíte stíny. Na zkracování stínů musíte pořád myslet, stíny jsou důležité pro pohyb. Teď už můžete nechat přeletět nějakého ptáka, ale musíte zvolit většího, aby mohl důstojně mávat křídly a chvíli vám v kompozici vydržel. Kdyby to byl malinký ptáček, udělal by frnk a zmizel někde mimo obraz. Jak postupně vytahujete slunce a zkracujete stíny, tak osluňujete louku, natočíte všechny květy k obloze, rozsvítíte kapky rosy.....a vypustíte hmyz. Včely kolem květů, skupinku motýlů napravo a do popředí větší mouchu, tak aby bylo slyšet její bzučení. A nezapomenout zkracovat stíny a odstranit kapky rosy a nechat proběhnout myš a odněkud vykuknout králíka nebo co máte zrovna v košíku po ruce a zase zvedat slunce a zkracovat stíny až zůstanou jenom pod stromy, jenže to je jiná kapitola. To je den a poledne a na to je ještě čas.

Tak a je to tady.....začalo ráno připravené do krásného dne.....a můžeme si lehnout do trávy, utrhnout si třeba stéblo do pusy a odpočívat po namáhavé práci.